SAYI 92 FİYATI 6000 TL (KDV'Lİ) 28 NİSAN 1993 ÇARŞAMBA

DELİ

■ FOTOĞRAFLI EDEPSİZ TEFRİKA "ŞEHVETİN BEDELİ" SAYFA 9'DA BAŞLADI VE BİTTİ.

BİZİM ADAYIMIZ TOM CRUISE

YENİ BİR TANESİNE DAHA TAHAMMÜLÜMÜZ YOK. DEMİREL'İ İSTEMİYORUZ.ARTIK HİÇ DEĞİLSE YAKIŞIKLI BİR CUMHURBAŞKANI İSTİYORUZ. TAM OLSUN. BARİ DIŞ İTİBARIMIZ KURTULSUN.

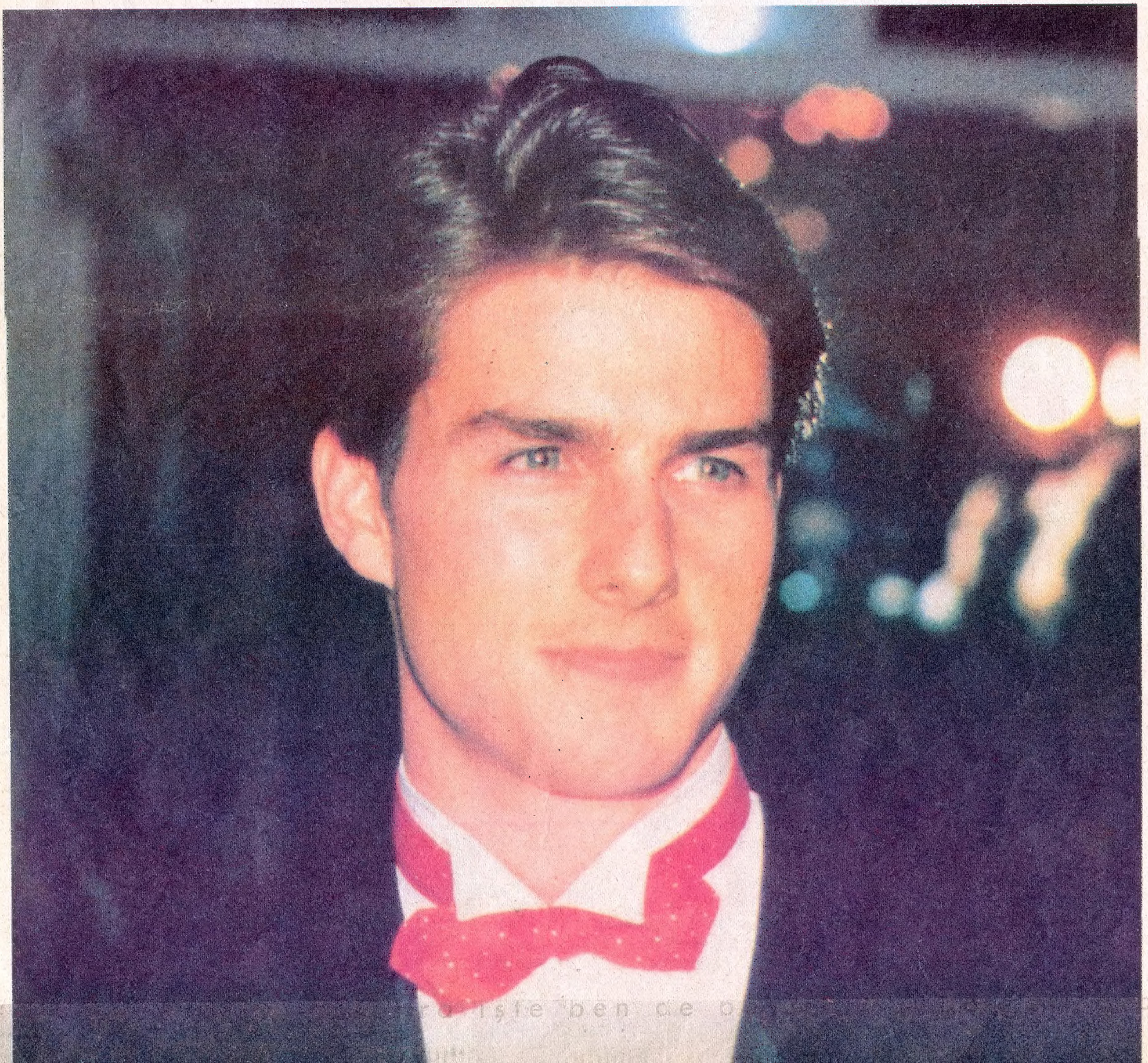

Badem Gözlünün Ardından...

Geçtiğimiz hafta Türkiye'nin son onbeş yılına damgasını basmış önemli bir şahsiyeti kaybettik.
Türkiye halkı, Özal'ın ölümü üzerine birden kara yaslara büründü. Sanki 500 gün önce "Özal'ı indiricem, bir kereye mahsus oylarınızı istiyorum" diyen Demirel'e oy yağdıran babamdı..
Evet babamdı...
Hep Demirel'e oy verirdi.
Neyse Cumhurbaşkanımızın ölümü üzerine televizyonlar normal yayınlarını keserek programlarını ağırlaştırdılar. Halk Tayfun'dan, Ozan'dan, Ebru Gündeş'ten ve birbirinden "kaliteli" mizah programlarından mahrum kaldı. Ama bu televizyonlarda eğlencenin bittiği anlamına gelmiyordu tabi. Gerek Özal'ı anmak için yapılan toplantılarda konuşulanlar, gerekse halkın mikrofonlara söyledikleri ve bir put kırıcı olan Özal'ı putlaştıranlar Aziz Nesin'in haklı olduğunu bir kez daha ortaya çıkardılar. **(Hatta Aziz Nesin fazla iyimser bile denilebilir.)**
İşte bakın Özal'ı Çankaya'dan indirme sözü vererek iktidar olunan bir ülkede Özal'ın arkasından neler söylendi:

• • •

"Rahmetli Özal sayesinde Dünya bizi tanıdı. Eskiden Türkiye denilince akıllarına yamyamlar ve tamtamlar geliyordu. Ama batı Özal'ın sayesinde bizi tanıdı ve vize koydu. Kendisine ne kadar teşekkür etsek azdır."
SADIK UNUTKAN-İşsiz.
"Otomabili icad ederek bu memlekete yaptığı hizmetleri unutacak değiliz. Unutan da namerttir."
SEDAT TULUM- 50 yıllık oto tamircisi.
"Özal'dan önce Türkiye'de yol yoktu. Ulaşım sallarla ve tulumlarla sağlanıyordu. İstanbul-İzmit arasında ise ulaşım sadece deve kervanları ile yapılabiliyordu. Şimdi Ankara-İstanbul arasını Demiryolu ile 20 saatte almak mümkün. Az şey midir bu?
Biz Türk gençliği olarak onun açtığı yollardan ve paralı yollardan geçiş ücretini ödeyerek devam etmeyi düşünüyoruz."
BEHZAT ATILDI- Paralı Üniversite kurbanı.
"Sayın Cumhurbaşkanımız Özal bizi yurt dışında en iyi şekilde temsil ediyordu. Galatasaray forması ile Nuechatel'e attığı kafa gölünü unutmamız mümkün değildir.
O gitti, allah Mustafa Denizli'ye uzun ömürler versin"
HÜSNÜ KIL-Spor yazarı.
"O adama (Cumhurbaşkanından bahsediyor) sen başbakan olacaksın dediğimde inanmamış hatta bir yandan pijamalarını giyerek bir yandan da "Artık geç olmadı mı Ertuğrul?" demişti. Şimdi size Hindistan'dayken falcılıkla ilgili başımdan geçen bir anımı anlatayım. Şimdi herkes benim parmağıma baksın ve derin nefes alsın."
ERTUĞRUL BAYBAY-Gırgır dergisi sahibinin Özal'ı anmak için düzenlenen canlı yayında yaptığı konuşmadan alıntı"
"Özal'dan önce kızılderililer gibi dumanla haberleştiğimizi ne çabuk unuttuk beyler?
Ondan önce mektuplar posta arabası ile gönderilir, Arizona kanyonlarında soyguncular tarafından posta arabası soyulmaz ise mektuplar on yıl sonra elimize geçerdi. Artık dünyanın dört bir tarafı ile telefonla görüşebiliyorsak Alo Necla sana hastayım. Fatmayı gördüm yastayım diyebiliyorsak bu onun sayesindedir."
ZİHNİ KABLO-Banker faciası kurbanı.
"Özal'dan önce ikinci Atatürkümüz Kenan Evren'di. Fakat Özal deplasman maçlarındaki üstün performansı ile bir üst sıralamaya çıkarak ikinci sıraya oturdu. Yeni sıralama şöyle,
1. Atatürk Mustafa Kemal
2. Atatürk Turgut Özal
3. Atatürk Kenan Evren
4. Atatürk Menderes
5. Atatürk İsmet İnönü

Demirel Çankaya'ya çıkıp orada vefat etmeyi başarırsa bir sürpriz yapabilir ve sıralama değişebilir."
SAFFET BELİRTİ- 1. profesyonel Atatürk ligi komite başkanı.
"Özal'dan önce tezek yakıyorduk. Çarık giyiyorduk. Bir dilim ekmekle üç ay geçiriyorduk. Ekmekler karne ile veriliyordu."
MELAHAT ASLAN- Süper emeklilik mağduru.
"1988 Erovizyon yarışmaları sırasında ülkemizi "Arım balım peteğim" şarkısı ile temsil etme cesaretini hangi Cumhurbaşkanı gösterebilmişti bu güne kadar? Şimdi onun anısına udumu kırmak istiyorum. Efendim Etrafa parçalar mı sıçrar?
Ya kuyruklu piyano çalan bir sanatçı olsaydım o zaman noolucaktı ha?"
UDİ COŞKUN GÜLÜCÜK
"Bana beceriksiz diyen basın 50 milyonun gözü önünde Mesut Yılmaz'ın elindeki küreği nasıl kaptığımı gördü. Bana bu imkanı veren sayın Özal'ı rahmetle anıyorum."
ERDAL İNÖNÜ-Başbakan yardımcısı.
"O çok hoşgörülüydü. Bir gün Akşehir gölünde göle maya çalarken kendisini gören ve dalga geçen bir köylüye Ya tutarsa diyerek statükodan ne kadar nefret ettiğini göstermişti. Nur içinde yatsın."
KADRİ ŞENKÖY-Zonguldak kömür işçisi.
" O bir Dede Efendi, bir Mozart, bir Paganini, bir Pavarotti idi. Whitney Houston'un "I will always Love You" şarkısını hepimizden iyi söylerdi. Rahmetli çok iyi bir besteciydi aynı zamanda. Çok iyi bir mimar, çok iyi bir musluk tamircisi ve çok iyi bir Kontrbasçı olduğunu söyleyebilirim."
MEHMET ÇANDARLI- Gazeteci, Yazar, Kontrbas uzmanı.
"Bilgisayarı onun sayesinde tanıdık. Ondan önce fasulye ve nohutla hesap yapardık. Karekök almak içinse haşlanmış kereviz sapı gerekliydi. Tam bilgisayarla bizi tanıştırıyordu ki rahmetli oldu. Öyle bir adam Türkiye'ye artık dört nohut çarpı üç fasulye yılı gelmez.
ZEKİ PARLAK- Hesap uzmanı.

barul öyküleri

CAN BARSLAN

THE
KEMKEN
HAKAN
MERHUMU NASI BILIRDINIS?/...
GÜNDÜZ DE DEDIĞIM GIBI "EMIN DIILIM HOCAM"!.. GERÇEKTEN BILEMIYORUM...
BIR
IKI
CIRP
MEVLÜT ABI YAA!.. N'OOLDU BIZIM ÇAYLAR AABI!/..
EVET YAA!/..
BENIM DE BI ARYAN VARTI..
TAMAM. LAN GETIRIYOZ IŞTE PATLADINIZ MI?/..
MUHDAREMMİİY!.. KURTLAR SÜRÜYÜ SATIN ALMAK İSTİİY! NAAPIYM?/..
BU SALAĞIN DA DAHA ONIKI YILI VAR N'AAPÇAZ YAA?/..
BEN FIRAR ETGEM...
DING
DANI DLONG DINING
AY ÇOK SÜP-RIZCISIN FERRUH. GEZMEYE GÖTÜRCEENI ÖNCEDEN SÖYLESEYDIN IKI GRAM MAKYAŞ YAPARDIM AYOL!..
HORG...
AY SAPITMA KIZ!..
HII!..
AYY! GERÇEKTEN DE KÖRMÜŞ KIZ!.. ÜÇ-BEŞ KURUŞ VERELIM BARI..
ALLAH RIZASI IÇÇIN...
TO BE CONTINUED

HAFTASONUNEYAPAK

● "yeryüzü eskiydi, çok eski, / eskiliğiyle güzeldi o." **Sabahattin Kudret Aksal**'ı yitirdik. şairlerin ölümleri de hayatları gibi arada kaynıyor hep galiba.
● **Özgür Gündem** gazetesi çıktı.. **Aydınlık** yolda..
● ismail Beşikçi'den 65 yıl hapis ve 26 milyar para cezası isteniyor. dava devam ediyor.
● **Azmi TOĞUZATA**, (çerkesçe kaset), **ÇERKES EZGİLERİ**, çıktı.. edinek. dinleyek.
● **KÖPRÜ ÜSTÜ AŞIKLARI**, film, **"aşk yeniden.. akdenizin tuzu gibi.. aşk yeniden.."** sevgilimizle gidek.. film sonrası bir el de bizim için sevişek..
● şair **Süha Tuğtepe** gassaray'da **Taş Plak** diye bir meyhane açtı. aklınızda bulunsun.
● Cezmi Ersöz, **Hayat Bir Emrin Var mı?.** iletişim yayınları'ndan çıktı.

● Rainer Werner Fassbinder, **"her yana saldırıyorum"** Hil Yayın.
● istanbul üniversitesi iletişim'den 213 imza gelmiş Nazım Hikmet'e.. ya öbür üniversiteler, n'oluyor, uyuyorlar mı..
● **"yazmak, yaşanmayan hayattan intikam almak"** (orhan pamuk. **Nokta)**
● **Cüneyit Arrkın Fani Cûlup** için bu hafta kale surlarından 7 parende ve 5 ters salto atın cortlamazsanız biz sizi duyarık. tafsilat yakında.. ınınınım..
● **münzevi:** dünyadan elini eteğini çeken, sakin bir hayat süren kişi..
● yine sıkıldım..
● Çorum'da "İnsan ve Duyarlılık" konulu 3. Ulusal Karikatür yarışması... ilgilenek, duyarlanak...
● Moğollar konseri 31 Mayıs Pazartesi saat 19:00'da Cemal Reşit Rey'de gidek, dinleyek..

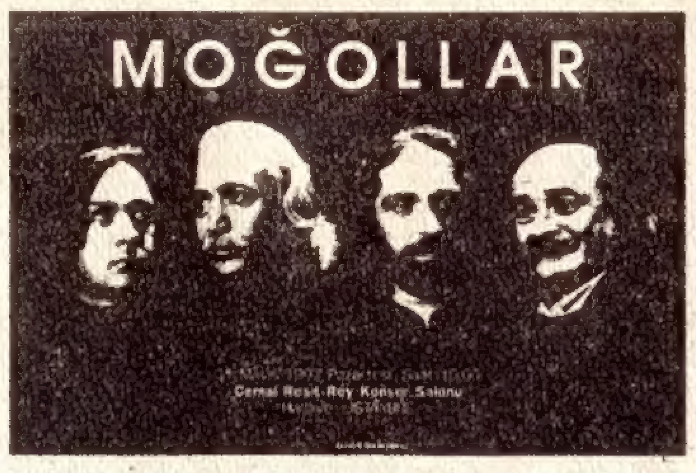

mansur şebboy
ANTHİ MEDYA PİCHİ

ÖZGÜRLÜĞÜN EŞİĞİNDE

m e m e d e r d e n e r

GÖZLERİMİKAPARIMVAZİFEMİYAPARIM

DOĞUM

KÜRTAJ

ULU ÖNDER

KUTSAL PAYLAŞIM

ÖZGÜRLÜK

ÖZGÜRLÜKTE DİRETMEK

ADAM VE ASLAN

BAŞARI VE SOYSUZLUK

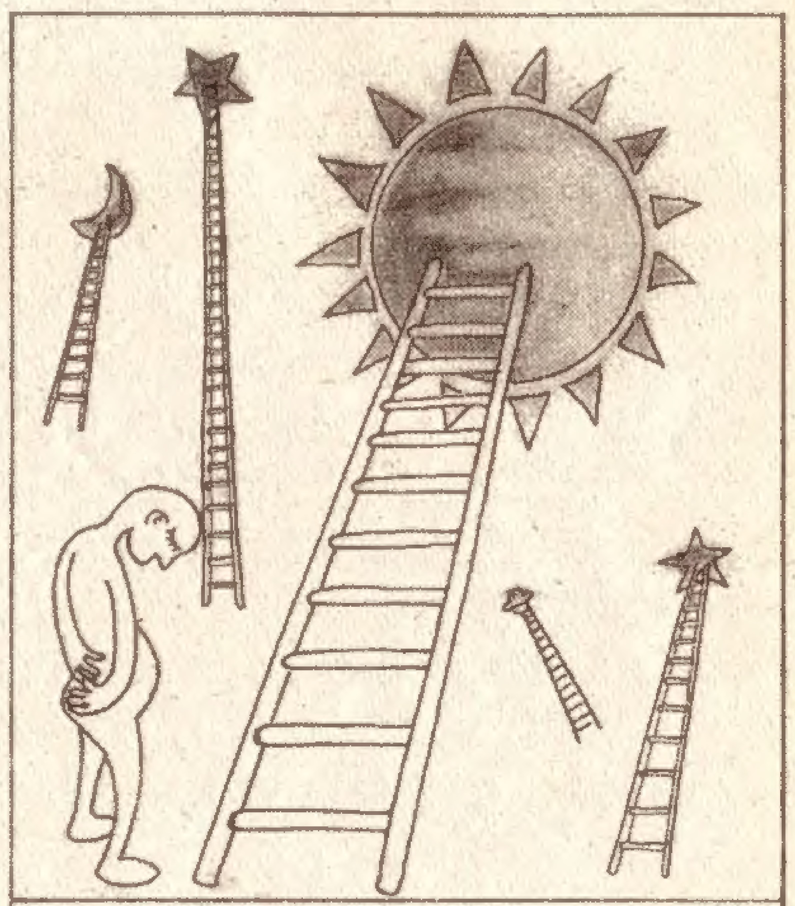
AKLIN SINIRI

KENT TANRISININ OLUŞUMU

KONUŞTURULMAMAK

AMA HEP SEVİLMEK

HAYAT BİLGİSİ

ÖNEMLİ DUYURU : Kan kanseri iki küçük okurumuz için hala acele para aranıyor... Yaa ağlamaktan da bıktık aslında ama, bizde de zırnık yok, olsa vermez miydik. Sevgili **Hüseyin Yılmaz** bize 20 000 TL göndermiş, sağolsun. Hüseyin. Bizi siktiret. Samimi özverini **CELAL ŞEN** ve **ZEYNEP BEKTAŞ** için yap. Diğer okurlarımızın da bu konuyla ilgilenmelerini rica ediyorum. Parası olup da ilgilenmeyenin sıçayım ağzına. Bizi de okumasın o zaman... İlgilenenler için, **ZEYNEP BEKTAŞ : Garanti Bankası Altıntepe Şb. 6603144/4 nolu hesap. CELAL ŞEN : Emlakbank İnegöl Şb. 13999 nolu hesap..** Farkınız için çok sağolun. Kemal Kenan Ergen

MASAL MASAL MATİTAS

Bazı konular çok fazla teknik ayrıntıya sahiptir. Ben anlatırken ne anlattığımı az çok anlayabilirim belki ama karşımdaki aynı pırıltıyı gösterebilir mi, onu bilemem. İşte masal da böyle teknik bir konu olduğu için, soru - cevap şeklinde kolay bir yöntemle işi halledeceğiz. Hadi, 7 soruda bitirelim şu işi de, ben de işimi yapmış gibi olmanın verdiği keyifle Sultanahmet'e gidip çay içeyim...

SORU 1 : Çocuklara niçin masal anlatılır?

Bazı çocukların konuşmaya ihtiyacı vardır. Doğduğu günden beri kendisiyle hiç konuşulmayan çocuklar, genelde onbeş - yirmi yaşına kadar türkçeyi ve diğer Ural - Altay dillerini sökemezler. Ayrıca, çocuğun hayal gücünün gelişmesi açısından da masal çok önemlidir. Masal dinleyen çocuk büyüyünce çok okkalı hayaller kurabiliyor ve hatta durduk yerde erotik halüsinasyonlar görebiliyorken, masal dinlemeyen ve veresiye satan çocuklar, boş bir kasanın önünde ve yırtık pırtık elbiseler içinde gerçeklerle yüzyüze kalabiliyorlar.

SORU 2 : Niçin, özellikle çocuklara anlatılır masal?

Masal özellikle çocuklara anlatılır, çünkü büyük bir insana bu tip palavraları yutturmak biraz zor olabilir. Hem erişkinler genellikle açık saçık fıkraları tercih ederler. Çocukların çok daha tutarlı bir cinsel yaşamları olduğu için böyle zavallı şeylere ihtiyaç duymazlar. Ayrıca elektrikli tren, misket ve çitos da çocuklar içindir ama bunları kimse kendine dert etmiyor. Sorununuz nedir? Manyak mısınız?

SORU 3 : Çocuklara masal anlatma fikri, ilk kimin aklına gelmiş ki?

Fransız tarihçilere gör, ilk masalı ünlü Fransız rahip ve dervişlerinden Jean Michel Car (isim benzerliği) , 6 Haziran Pazar günü saat 09. 30'da anlatmıştır. Ancak olayın hangi yıl olduğu konusu, tarihçilerle karton piyerciler arasında yıllardır tartışılıp durur. Ama Fransız tarihçilerin ne kadar hayalperest olduğunu herkes biliyor. Zannediyorum bu konuda güvenebileceğimiz tek kaynak yine Orhun Yazıtları'dır. Orhun, yazıtının bir yerinde aynen şöyle der; "Tögre mügük bürdürür, erge egik erdirir. Sardırır, burdurur. İlk güzen gelende." Şimdi, burada durupbir düşünelim. Orhun'un, ekonomik politika ve leke çıkarıcı gazlar gibi konularda yumurtladıklarını gözönünde bulundurursak, belki de masal konusunu biraz daha ciddiye almamız gerekiyor. Eğer Orhun, bunları yazdığı gece ot filan tüttürmediyse, ilk masalı uzaydan şeytan uçurtmasıyla gelen muhasebeciler, deniz kenarında günbatımını seyreden klavyecilere anlatmışlardı.

SORU 4 : Masal çocuğa ne zaman ve nerede anlatılmalıdır?

Klasik masal zamanı tabi ki gece yarısıdır. Saatin tam onikiyi vurması beklenir ve çocuğun odasına sinsice girilir. Bu sırada çocuk aval aval uyumaktadır. Çocuğun kulağına iyice yaklaşılır ve anıra anıra masala başlanır. Ama eğer çocuğunuz daha az efektli masallardan hoşlanıyorsa günün herhangi bir saatinde fısır fısır da anlatabilirsiniz. Ancak hemen uyarmalıyım, masalı böyle dinlemeye çalışan çocukların bir kulakları, daima diğerinden daha büyük oluyor...

Masal anlatılırken mekan seçimine çok özen göstermek gerekebilir. Özellikle duygusal ortamlarda (deniz kenarında bir Rum meyhanesi, küçük ve mumla aydınlatılmış bir masa ve sadece alt çenesini oynatarak aşk şarkıları söyleyen bir Rum kadını.) çocuğa masal anlatmak hiç doğru değildir. Masalın içerdiği aşk öğeleri, ortamla kimyasal reaksiyona girerek çocuğun size karşı olan bakış açısını ensest bir rotaya oturtabilir. Gerçi, annesi veya babası tarafından reddedilen çocuk bu sevdadan kısa sürede vazgeçip, ikinci derece akrabalara yönelecektir ama yine de ne yapacağı hiç belli olmaz. Hem unutmayın, bazı çocuklar çok iri yarı oluyorlar. Allah korusun!..

SORU 5 : Çocuğa anlatılan masal, nasıl anlatılmalı acaba?

Masalı anlatırken, mutlaka çocuğun yüzüne bakmalı ve arada bir soracağı "Cüceler niçin Prenses'le evlenmiyo?" "Cadı ne zaman menapoza girmiş?" "Prens'in ki kaç karış?" gibi abuk subuk sorulara, hiç sinirlenmeden cevap verilmelidir. Masala, uzun bir peşrevle başlamak, çocuğun sıkılıp uyuması yönünde atılmış olumlu bir adım olmakla birlikte, aşırı sıkılan çocuğun sigara veya alkole alışabileceği, ya da burnunu karıştırmaya başlayabileceği de gözönünde bulundurulmalıdır. Masaldaki dialoglara, uygun dublajlar yapılarak çocuğun daha çok heyecanlanması sağlanabilir. İsteğe göre doğal efektler, motorlu araç sesleri ve kapı gıcırtısı gibi ayrıntılar da eklenebilir.

SORU 6 : Masal finalleri ile çocuk psikolojisi arasındaki şey ney? Kıssadan hisse illa ki mi?

Elalemin mutluluklarına sevinmek gibi erişkin salaklığına sahip olmayan çocuk için, masalın mutlu mu, yoksa hüzünlü mü bittiğinden çok, "Keloğlan'ın ne zaman peruk takacağı" ya da "Prenses'in, kurbağanın üzerine ne zaman basacağı" gibi ayrıntılar önemlidir. Ayrıca, kıssadan hisse gibi bir derdi de yoktur çocuğun. Zaten çoğu zaman, masalın o bölümüne gelindiğinde, çocuk rüyasının tuvaletli kısmına gelmiş ve çoktan gevşemeye başlamış olmaktadır.

SORU 7 : Neden Deli?

Valla, bu soruyla heryerde karşılaşıyorum. Size de anlatayım. Dergi'nin çıkış çalışmaları sırasında, "Hadi, bir de ismi olsun şunun" dedik. Can Barslan "Kırmızı Deli" dedi. Bunun üzerine ben de "Yılanı öldürseler" dedim. Sonra ilk sayıyı bayiiden alırken bir de baktım ki "Deli" yazıyor. Sonra da öyle kaldı işte...

K E M A L   K E N A N

HİSSELİ HARIKALAR

Yem : Büyükçe çelik kapanların içine çikolata koyarak, çok kısa sürede binlerce çocuk yakalayabilirdik ama bunu yapmak için önce manyak olmamız gerekiyor.

İmaj : Haberlerin ardından yayınlanan hava durumunu bir pilota okutsalar belki daha inandırıcı olurdu.

Yankı : Önceden ben de inanmıyordum ama Kabataş Rıhtımı'nda acayip yankı oluyor. Boğaz'a doğru şöyle bir sustunuzmuydu, hakikaten de karşıdan "Heeeey!" diye bir ses gelmiyor.

Kıble : Kabe'de namaz kılanlar, sırtüstü dönüp birdaha düzelemiyorlarmış.

Mayo : Yüzme bilen de giyiyor, bilmeyen de.

Yön : Bir yabancıya, İran'ın yerini tarif etmeye çalışan Japon'un, batıyı göstererek "Ortadoğuda" demek zorunda olması, her ne kadar O'nun salak olduğunu kanıtlamıyorsa da, Japon malı elektronik eşyalara karşı güvenimi ister istemez sarsıyor. Elimde değil.

Sünger Avcıları : Süngeri bakkaldan çalmayı deneseler ya. Üç kuruşluk sünger için hiçbir bakkal, avcı boğmaya kalkmaz.

Sosyal Mesaj : Gündüz, nur topu gibi bir kuzu dünyaya getiren veterinerin, akşam eve gidip kokoreç yemesi ne aptal bir çelişkidir anne!.. Ya jinekologlar da böyle duyarsız olsalardı?!.

Nüfus : Turistleri ve konsolosları öldürdükten sonra yapacağımız bir sayım, bizi en sağlıklı sonuca götürecektir.

DUYGU TİMİ

3. HAFTA

tan cemal

NÂZIM HİKMET'E ANADOLU'DA BİR ÇINAR AĞACI İMZA KAMPANYASI.

Hüseyin YILMAZ
Aynur MERT
S. Figen SUNAL
Kemal AYAZ
Filiz ALTIPARMAK
Cem ARICAN
Ufuk ARICAN
Cüneyt ARICAN
Fatma ARICAN
Cihat ARICAN
A. Cemal ARICAN
Yavuz ARICAN
Arife ÇALIŞKAN
Volkan HACIOĞLU
Mehmet SOLAKLAR
Sedat GÜRBÜZ
Güner GÖRGÜN
İsa USTA
Atalay DURMAZ
Yasemin ARICAN
Özlem ÖZER
Saliha SARIYAR
Figen UYGUR
Sibel UYGUR
Erkut AYKURT
Ayça AYGÜN
Ebru YILDIZ
Rezan EKİNCİ
Aytuğ IŞIK
M. Alper SOYASLAN
Hurşit ÖZYILDIZ
Hande ERKOÇ
Tufan BEYATLI
İlker SOĞUKPINAR
Fikret BEKLER
Hamit DEMİR
Melek MUSEL
Yusuf YENİLKEŞ
M. Atakan ÖKSÜZOĞLU
Çiğdem LEVENT
Bora KÖSE
Derya GÖZÜM
Esra YAZICI
Çiğdem YASARİ
H. Fani BOZKURT
Ekin DURSUN
Banu YETKİN
Abdullah KİN
Ali SARIKAYA
Erden SELİM
Hakan KARAKAYA
Pınar İPEK
Fatma DOĞAN
Özgehan ŞENYUVA
Utku ÜNSAL
İldem AKÇAKAYA
Gülendam ŞEN
Serkan KILINÇ
Özlem KAVASOĞLU
Nafize SEZER
Zehra BEŞEK
Beyza ERGÜVEN

DELİ DAHA BEYAZ YIKAR

YAZAN: TAN - SELÇUK - KUTSİ ÇİZEN: KUTSİ AKILLI

KIRMIZI PUANTİYELİ TEFRİKA

ÖZET : Fırıncının ortanca kızı Gülsüm, rakip fırıncının en küçük oğlu Güstav'ın, muhallebiciye gitme teklifini kabul eder. Güstav'ın, dönemine göre son model arabasına atlayıp, muhallebi yemeye giderler. Yediği altı kase muhallebiyi içine sindiremeyen Gülsüm, dönüşte azar ve Güstav'ın ense köküne dokanır.

BU MACERANIN SONU.

Zümrüt SARAÇOĞLU
Eylem TEKİN
Işıl IŞIK
Sezin KUŞKAN
Ahmet KUŞPALAZI
Bahri ÖZGÜR KAYALI
Dost DOKUMACI
Seda DEMİRCİOĞLU
Mehmet ÇINAR
Seval ÖZDAMAR
Mehmet CEYLAN
Birsen GÖKKAYA
Şenay KAYMAKÇI
Füsun CANER
Levent ÇAPUTÇU
Özgür Evren ARIK
Uğur BÜYÜKÇAKIR
Ahmet KARCILILAR
Levent KALKAN
Zehra ATAMAN
Hakan TOKER
Halil URKAN
Aliye ÇİVGİN
Fatoş ÖZDEMİR
Hatice UĞUREL
Hümeyra MIHÇI
Nermin Güneş KARADAĞ
Ertan KAYALAR
Melike BOZKURT
Hamdi GÖKÇE
Şükran KÜÇÜKER
Ceren SÖZKAYA
Mustafa SORGUN
Süleyman KOCAMAN
Gülsün AKGÜN
Zöhre GÜNGÖR
Fatma DÜNDAR
Erhan ÖN
Engin AKGÜN
Adem DURSUN
Mesut ÇİFTÇİBAŞI
Tahir BAYKAN
Engin DURSUN
Ümmühan ÖZDEMİR
U.Ufuk GÜLTEKİN
Ahmet TOKATLIOĞLU
Şenay AKDAĞ
Nesrin ÇELEBİ
İbrahim İSLÂMOĞLU
Zümal ÖĞÜTVEREN
İbrahim ULAK
Salih ŞAHİN
Umut ABACI
Nurhan NEBİOĞLU
Sevim TAŞKIN
Bilal TAŞKIN
Faysal Naci TAŞKIN
Benan AYDIN
Üveys AKINCI
Recep DEMİRCİ
Yavuz GÜMÜŞKAYA
Asiye KARAALİOĞLU
İsmail ÖZÇELİK
İ.H. ACAR
Ahmet BURUK
Melda ÖNDER
Murat ÖNDER
SÜRECEK

M'ÖYKÜLER

MET-ÜST

DENEMEYENLER

- onlar ki **eylülist** değil aabi..
yaşayarak intihar etmektedirler."

● öyle oturup gece gündüz, tahta bir masanın başına, içiyoruz. sarhoş oluyoruz. ayılıyoruz. yine içiyoruz.
● bazen korkunç bir sessizlik oluyor. ürperiyoruz. ne bardak şakırtısı, ne sıvı şırıltısı.. duymuyoruz.
● gözlerimizi duvara tavana dikiyoruz. bakışlarımız üst üste konuyor.. daha da korkuyoruz.
● sanki biraz cinayetiz. sanki cesetiz.
● herşeyin önünü, arkasını ve yanlarını biliyoruz. sinema, müzik, şiir, aşk ve diğer telaşlar üzerine konuşuyoruz. coşkusuz, heyecansız.. iki el el hareketiyle ve bir mimikle herşeyi yaşıyoruz.
● azıcık kımıldasak hem zengin, hem ünlü olacağımızı biliyor, bundan korkuyor ve alkole sığınıyoruz. alkolle durulanıyoruz.
● bazen sinirlerimiz bozuluyor, midemiz kasılıncaya kadar gülüyoruz.
● sanki biraz böyle daha iyiyiz.
● ışıklar yanıyor, ışıklar sönüyor.. insanlar geliyor, insanlar gidiyor.. hiçbirşeyle ırgalanmıyoruz.
● çocukluğumuz ve sevişme pozisyonlarımız dışında herşeyi konuşuyoruz.
● dışarıda ne olup, ne bitiyor. insanlar bizim hakkımızda ne düşünüyor, umursamıyoruz.
● sanki biraz atık kağıdız.
● oysa bazen gayrete geliyoruz. yani ayağa kalksak ve biraz silkinsek.. daha düşünürken yoruluyor ve hemen vazcayıyoruz.
● içkilerimiz gidiyor, içkilerimiz geliyor. diğer masalardan gelen hımbıl merhabalarla kendimizi iyi hissediyoruz. bir parçasıyız buranın.. demirbaşıyız.
● sanki biraz dekoruz.
● güzel biri giriyor içeri. onunla yaşayabileceğimiz aşkları, acıları, hüzünleri, fakir keyifleri düşünüyoruz. azcık gayrete geliyoruz.. daha başlamak fiilinde bitiyor, yoruluyoruz. boşlamak fiiline sarılıyoruz.
● güneşin ısıttığını söylüyorlar. burada durmaktan rengimizin attığından dem vuruyorlar. can eriğinin çıktığından, cumhurbaşkanın öldüğünden konuşuyorlar.
● **"burası tabutunuz olmuş, çıkın dolaşın biraz"** diyorlar. onlara, **"sonra ne olacak be annem"** gibi delikanlı bakışlarımızı fırlatıyoruz. şeytan görmüşe dönüyorlar. uzağa sekiyorlar. sanki biraz iflas bayrağıyız.
● sanki biraz **tercih** ile **bedel**'in konsantre durumuyuz.. sanki biraz ahayatız.
● bazen birilerimiz, birilerimizden ayrılıyoruz. bazen ayrılan birilerimiz, dönüyor, dolaşıyor, aynı yere geliyoruz.
● bazen topluca badem bıyık bırakalım diyoruz. bazen kaşlarımızı aldırtalım diyoruz.. düşüncesinden bile yoruluyor kendimize dönüyoruz. başaranlara gülüyoruz.
● erteledikçe seviniyor, üşendikçe övünüyor, vazcaydıkça uzuyoruz. yani öyle sanıyoruz.
● sanki biraz **zombi**'yoruz.
● bazen birilerimiz birilerimizi bir amigo şehvetiyle kırbaçlayarak gayrete getirmeye çalışıyoruz.. sonra kum içindeyiz, eleniyoruz. rutubetten, pislikten, fakirliğin ilacı sözcüklerden lafızlıyoruz.. yaz geliyor, kış geliyor. irkilmiyoruz. çok tembel temalara kenarsüsü oluyoruz.

● sanki biraz oluyoruz.
● biri bir kitap yazmaktan, biri bir film çevirmekten, biri bir şarkı bestelemekten konuşuyor. hemen önlem alıyor, onları saçmalıyoruz. umutsuz ediyor, oyalanıyoruz. yeni bir cansıkıntısı istemiyoruz.
● alkol denizindeyiz, akıntıya yüzüyoruz. sanki biraz ihmal sonucu balkondan düşüyoruz.
● ortak noktalarımız çıktıkça, kesişim kümelerimiz oluştukça, birbirimize acıyoruz. birimiz azıcık ölse, öbürümüze üzülüyoruz.. sıramızı bekliyoruz.
● **hiçbirşeyi tam vaktinde ve rahatça yaşayamadığımızı farkediyor, çok tıfıl sevinçler için bile çok mühim bedeller ödediğimizi görüyor, içimizden hiçbirşey yapmak istemiyoruz.** ana fikri'miz bu.. bunu anlıyoruz.
● yeni bir gömlek, yeni bir papuç, yeni bir insan.. traş olmak bile istemiyoruz.
● sanki biraz ne değişecek gibiyiz.
● derken öbür tahta masaları ve öbür tahta masaları işgal eden öbür birilerini keşfediyoruz. birbirimize içkiler, mevzular ısmarlıyoruz. hep hesaba yazdırıyoruz.
● birbirilerimizin çocukluklar ve sevişme pozisyonları dışında konuşabileceğimiz tüm mevzuların listelerini yapıyoruz. mevzusuz kaldığımızda sessiz sinema, yazısız roman ve bombok hayat oyunları oynuyoruz.
● sanki biraz yerimizden oynamıyoruz.
● bazen birbirimize anlattığımız şeyleri, bazen kendi başımızdan geçmiş gibi anlatıyoruz.
● bazen bir risk oluyoruz. bazen bir düşük. hepimiz, hepimizi cömertçe yaşıyoruz. habire plan üretiyor, habire erteliyoruz.
● sanki biraz bunuyoruz.
● gözlerimizin altı torba torba oluyoruz.
● fazla oturmaktan eklem kireçlenmesi ve şişmanlık nöbetleri geçiriyoruz. bazen kaçırdığımız ve bir daha başlayacağımız şeyler aklımıza geliyor. donuyoruz.. bazen ölüyoruz. ölümüzü görüyoruz.
● bazen topluca bir uçurumdan atlamayı düşünüyor, bazen bir adam tutalım bizi döve döve öldürsün diye düşünüyoruz.
● bazen biri ailemize, sevgilimize, arkadaşlarımıza mektuplar yazsın, bazen birileri bize hoş telefonlar etsin sevinelim diyoruz.
● bazen bizi şok edecek birşeyler düşünüyoruz. bazen aklımıza şok edecek birşey gelmeyince bok oluyoruz.
● sanki biraz aralık ayının son günüyüz.
● öyle oturup gece gündüz tahta bir masanın başına, içiyoruz. sarhoş oluyoruz. ayılıyoruz. yine içiyoruz.
● bazen **"çok acı çekiyoruz, çok acı çekmeyelim, birbirimizi vuralım"** diyoruz. bazen bunun için bile hareket etmek gerektiğini anımsıyor, ve hemen vazcayıyoruz.
● bazen kavga çıkarmaya yelteniyor, daha ilk küfürleşmede yoruluyoruz.
● sanki biraz mola'yız. sanki biraz on dakika ara'yız. sanki biraz teneffüse çıkmışız sürekli.
● sanki çanlar bizim için çalmıyor.
● sanki biraz çürüyoruz.
● sanki biraz birazız.
● sanki biraz belkiyiz.
● sanki sanki gibiyiz.
● **sanki haydi şerefe.**

..Şiir Çok Hoş Birşeydir...

Yazan; Çizen; Ender Özkahraman...

"..arkadaşlar.. 'Nazım kampanyasından' daha önemli bir kampanya var şu an dergimizde...kan kanseri Celal ve Zeynep için açılan yardım kampanyası.. Nazım, dirilseydi eğer, bu kampanyamızı destekler, yardım ederdi.. Biz de yardım edelim onlara.. Lütfen...

İLAN MARKET

ÜCRETSİZ İLAN GAZETESİ

İLAN MARKET İLANLARINIZ BEDAVA YAYINLIYOR!

Amacına en kısa, en etkili ve para ödemeden ulaşmak isteyenler! İLAN MARKET gazetesinde ilanlarınızın kelimesi 7600 TL. değil, BEDAVA! İş, ev, eleman, arkadaş arayanlar, İLAN MARKET gazetesinde her hafta 4000'den fazla seri ilan çıkıyor!.. Yurtdışına çıkmak isteyenler, İLAN MARKET İngiltere, Amerika, Fransa, Almanya dahil tam 27 ülkede ilanlarınızı bedava yayınlatıyor. İLAN MARKET'e ulaşmak çok kolay: telefonla, faks çekerek, postayla ya da acil ilan kutularımızla günün her saatinde bize ilan verebilirsiniz.

İLAN MARKET HER TÜRLÜ İLANINIZI ÜCRETSİZ YAYIMLIYOR

İLAN MARKET ÜCRETSİZ İLAN FORMU

TELEFON NUMARASI

(İlanda yazılması gerekmese de yazınız.)

SINIFLANDIRMA NUMARASI

A	B	C

A. İSTEK B. SATIŞ C. TAKAS

İLANI VERENİN

ADI: | SOYADI:

İLAN METNİ (30 kelimeyi aşamaz.)

İLAN MARKET'E NASIL İLAN VERECEKSİNİZ?

1- TELEFONLA : 10:00-18:00 saatleri arasında 517 15 26 ve 517 15 27 no'lu telefonlara ilanımızı verebilirsiniz.

2- FAKSLA : Günün her saati 517 15 27'den faks çekebilirsiniz.

3- MEKTUPLA: Ücretsiz ilan formunu doldurup "Klodfarer Cad. Dostlukyurdu Sok. no: 10/5 34410 Çemberlitaş-İST." adresine postalayabilirsiniz. 4- ELDEN: Yukarıdaki adrese gelerek, ilanlarınızı bizzat elden teslim edebilirsiniz. ÖNEMLİ NOT: İLAN MARKET, sadece İstanbul'da yayımlanacaktır. İstanbul dışından ilan vereceklerin bölgeselliği dikkate almaları rica olunur.

YAŞADIKLARI ÖDÜNÇ HAYATIN SONU GELMEMİŞTİ DAHA...

Gece bir şenlikti. Şarkılar anılarını kışkırtıyor, büyücü alkol hep bir sır gibi yaşadıkları acılarını özgürleştiriyordu. Artık birşeylerin sonuna geldiklerini hissediyorlardı. Kimbilir ne zamandır böyle kendilerine rağmen, ama "kendileri için" bir hayatı sürüklüyorlardı. Evlilikler, çocuklar, tıkanan ve önü bir türlü açılmayan hayatlar. Yıllar yanlarından sıkıntılı ve bulanık sular gibi akmış, geleceklerine sahip olabilmek için aşk yolculuklarını ertelemiş, aşk hayallerini toprağa gömmüşlerdi..

Kendilerini ve ruhlarını korumak için hayatlarını bir plan, bir proje gibi tasarlamışlardı. Çalışacaklar, para kazanacaklar; ama asla kişiliklerinden ödün vermeyecekler, uyumlu olmayacaklardı. Kişiliklerini ve tarihlerini korumak için herkesten çok çalışmak gerektiğini biliyorlardı. Öyle de yaptılar. İşyerlerindeki ast-üst ilişkilerinin gizli, açık hükümlerine uymadılar. Küçük çıkar gruplarına girmediler. Herkesle aynı cümlelerle, aynı hitap tarzlarıyla konuştular, çaycı kadınla da, gelen müdürle de. Çalıştıkları her işyerinde karşılarındakine farklı bir türden olduklarını çok açık bir şekilde belli ettiler. Bu ayrıcalıktı işyeri yasalarına göre, hem de zor elde edilen bir ayrıcalık. Bu ayrıcalık için çok çalıştılar. **Yolculuklarını ve aşklarını ertelediler. Acılarını sakladılar, aşk hayallerini, serüvenlerini toprağa gömdüler...**

Hep biraz daha çalışalım, geleceğimiz tartışmasız ellerimizde olsun, hep biraz daha güçlü olalım ki başkalarının hayatlarını artık hiç yaşamak zorunda kalmayalım diye yıllarına yıllarını eklediler. Kendilerine rağmen ama "kendileri için " bir hayat sürdüler.

Gece, şarkılar ve alkol düşlerini kışkırtıyordu. Artık sürdürdükleri bu hayatın ağırlığını taşıyacak güçleri kalmamıştı. Zaman geçiyordu. **Yürekleri daha kaç zaman böyle ayazda yaşayacaklardı?** Hem onca tuzağa, onca sıkışmaya rağmen yolculuk düşlerini unutmamışlar, tarihlerine sahip çıkmışlardı. Birbirlerini beklemişlerdi. Geceye, şarkılara ve alkole ikisi de hep o aynı yerde bağlanmışlardı. Ve orada kalmışlardı...

Evet, yarın ikisi de işe gitmeyeceklerdi. Yarın küçük, bir çiçek kadar masum bir ada yolculuğuna çıkacaklardı. Burgazada'daki o küçük deniz kahvesinde Bostancı'dan aldıkları o taptaze, sıcacık poğaçalarla, o güzelim demli çaylarla kahvaltı yapacaklar, öğleden sonra Büyükada'ya geçeceklerdi. Sonra gece şarkılar ve alkol başlayacaktı. Sonra o serseri deniz onları nereye götürürse, oraya gideceklerdi. Kimbilirdi belki bu küçük, bu masum ada yolculuğuyla zincirlerini kırabilirlerdi, bu ödünç hayatı...

Sonra hüzünle ve ergen çocuklar gibi seviştiler. Gece, şarkılar ve alkolün hoşgörüsüyle. Sevişirken uyuyakaldılar. Suçsuz, ergen çocuklar gibi...

Ancak kalplerindeki saat, henüz ödünç yaşadıkları hayatın saatine ayarlıydı. Biryerlerde bir saat çaldı. İkisi de masum uykularından kirli ve suçlu bir telaşla, zehirli bir endişeyle uyandılar. Bugün işgünü! Toplantılar, randevular, tamamlanacak dosyalar, fakslar, iş görüşmeleri. İkisi de aynı anda saç tellerinden ayak tırnaklarına kadar bu zehirli endişeyle kıvrandılar, yürekleri aynı soğuk sularda titredi. İkisi de birbirlerine bir an için utançtan ve yenilgiden ötürü bakamadılar. Sonra birbirlerini, yüreklerinde çöreklenmiş telaşı, zehirli endişeyi bağışlamak için zorlanarak da olsa sarıldılar. İki suç ortağı gibi.. **Kimsenin kimseden hesap soracak hali yoktu. İkisi için de yaşadıkları bu ödünç hayatın sonu gelmemişti.** Korkuları çok güçlüydü. Hayat eskisinden daha çok sıkıştırıyordu. Taksitler henüz bitmemişti. Sayfiyelerde yapılan kooperatif evlerinin henüz taksitleri ödeniyordu...

İki suçlu, iki mağlup kalkıp giyindiler. Yolculuklar, aşklar ertelenmiş, aşk hayalleri toprağa gömülmüştü yeniden. Gece, şarkılar ve alkol artık onları korumuyor, kışkırtmıyordu. Sabah onların değildi. Ada vapuru onlarsız kalkacaktı. Serseri deniz özgürlüğe ve bilinmeze başkalarını götürecekti. Serüven tekrar sığınağına girmişti.

Mektuplarla yaşıyorum: Nida Bahar, Şahin Çil, Şenol Güngördü, Seda Maçinli, Hüseyin Yılmaz, Murat Polat, Aydın Bilgin, Pelin, İbrahim Ormancı, Fendi Baran. Sevgiyle kalın.

CEZMİ ER Z

GÜNLERİN KÖPÜĞÜ

KARA KUTU

Umut'a,

Siz, başkalarıyla konuşurken madam... gülüşüp eğlenirken... yanak yanağa öpüşürken birileriyle... ben, kendi karanlığımda en akla gelmedik tükenmişliği yaşıyordum... Birinci perdenin sonu gelmez kapanışıydı... en milimetrik cenderelere bölünüşüydü beynimin bu anlamsız sevda bulutu... yüreğimdeki ezgin...

Siz madam!.. Fakülte bahçesinde gezinirken... banklarda, pencere köşelerinde çayınızı yudumlarken... ben, hiç nasiplenemedim sigara dumanından... Kadıköy-Eminönü, Beşiktaş-Üsküdar hattında, ne iskele lobilerinde, ne de vapur güvertelerinde... duymazken, duyamazken martı seslerini... hep kendi çığlığımla sarsıldım...

Biliyor musun?.. Sarı, sıcak ümitlerim vardı... hayallerim, yaşama sevincim vardı... Şimdi bir günah keçisi oldu, benliğimle birlikte mutlu çığlarım...

Sizi hiç yalnız görmedim. Kıskanmamı istercesine yalnız kalmadınız hiçbir zaman. İlk defa "kıskançlığa" anlam verdim... ilk defa (erkeklik) gururu, onuru nedir bilmeden ağladım... bilinçsizce... ürkekçe...

Ve bu yüzden, insanlardan tiksindim madam... nefretle, kinle baktım topluma... Ve bunları düşündükçe 18. yüzyıl Fransa'sını özledim... Yanınızda ki o karınca yığını soru işaretlerini, düelloya davet etmek isterdim... düelloyu özledim madam... Özgür ve eşit şartlarda düello. Ölmekte var öldürmekte sonunda. Ama asla cinayet yok. Aşkın yaptırımı bu... ispatlamak için aşkımı, tek yol bu... aşkın yaptırımı madam... sorumluluk yok...

Benliğim bir sonbahar göçüyle sürüklenmişti rüzgârda... Asla kanat çırpmadan... göğüs germeden acılara... sonsuzluğa sürüklendi belleğim... Şimdi bir pejmurde... bir çingene misali... zamansız yaşıyorum... kaygısız... sebepsiz...

Sevdam, bir güvercin gibi havalansın isterdim maviye... kanat çırpsın isterdim perceremden sonsuzluğa... Artık şunu öğrendim; aşkta bireysel bir tercih yok... sorumluluk yok aşkta... Ama onur var bir yerde... aşkı yaratan ve yaşatan onur... Onur madam!.. Yaşama sevinci için... ütopyamız... ümitlerimiz için... Onur madam!.. insanlık onuru...

Siz, beni hiç bilmediniz!.. Varın kendinizce yaşayın madam!..

İstanbul Hukuk'tan SEDAT

Basın Açıklaması

Mecidiyeköy Karakolu'nun 50m. ilerisine, açık alana "Ermeniye Tükürsen Boğulur. Türk'e Kefen Biçenin Ölümü Korkunç Olur" diye "Bizim Ocak Ülkücü Gençlik" imzalı, çok tehlikeli, Ermeni yurttaşları rencide edecek, halklar arasında düşmanlık yaratacak, insan haklarına aykırı bir pankart asılmıştır.

Demokratik talepleri, yasaları katıca yorumlayarak, her vesile ile bastıran idare, böylece ırkçı bir pankarta göz yummuştur.

Ermeni, Kürt, Çerkez, Rum, Türk eşit hakka sahip olmalı, aynı rahatlık ve güvenceler içinde, yarınından endişe duymadan bu topraklarda özgürce yaşamalıdır. Bu temel insan hakkıdır. Bu pankartı asanlar ve göz yumanlar bu hakkı ihlal etmektedir. Hiçbir ulusun ferdine, hiçbir halkın ferdine "köpek" denemez. Halkları düşmanlığa teşvik eden bu pankart ve tavırla ilgili, başta yetkililer olmak üzere herkesi duyarlı olmaya, demokratik hukuk ilkelerine uygun tavırlar almağa çağırıyoruz.

İNSAN HAKLARI DERNEĞİ

Merhabalar,

Derginizin açmış bulunduğu Nâzım Hikmet'ten özür dilensin kampanyasına katılan, gazetemizinde okurları olan arkadaşlarımıza baskı uygulanması ve tutuklanmaları üzerine bu kez bizler İŞÇİLERİN SESİ GAZETESİ TRABZON BÜROSU ve Faşizme ve Emperyalizme Karşı Devrimci Gençlik Bürosu olarak kampanyayı daha da genişleterek tüm Karadeniz bölgesine yaymaktayız. Ve diyoruz ki: Rizede imza toplamak suçsa, bütün KARADENİZDE bu suçu işlemeye devam edeceğiz. İşçilerin Sesi Gazetesi Trabzon Temsilciliği ve Faşizme ve Emperyalizme Karşı Devrimci Gençlik Dergisi Trabzon Temsilciliği olarak kampanyanızı destekliyoruz. Kampanyaya Trabzon Halkevi ve Karadeniz Teknik Üniversitesi Fakülte Temsilciler Konseyi de katılıyor. Ayrıca cezaevindeki arkadaşlara kart ve mektup yazma kampanyasıyla desteklerimizi sürdürüyoruz.

Çalışmalarınızda başarılar.

Not: Hüseyin Yılmaz adlı bir arkadaş da daha sonradan tutuklandı.

İŞÇİLERİN SESİ GAZETESİ
TRABZON TEMSİLCİLİĞİ

İKİZLER BURCU HİKÂYELERİ

-Bu yazı anlamsızca Aygaz Ana Bayiilerine ve Kastamonu'daki ilkokul müdürlerine adanmıştır.-

The Show Must Go On! Kabilenin büyücüsü, mağaranın ağzından ufka bakar. Felaket habercisi bulutlar görünmek üzeredir. Yanındaki sırtlan yavrusunun başını kaşır. 'Korkma, der, gözlerimiz sararıp dökülmeden önce o günü görebiliriz belki de..' Gün nasıl beklenir? Yeni gün nereden gelir? Eskisi pılısını pırtısını toplayıp nereye taşınır? Gün neden başlar ve biter? Gün nereden başlar, neresinden biter? Gününü gün etmek niye güzeldir? Sevdiğiniz insan hergün bir gün daha yaşlanır. Yaşlılık, ölüme doğrudur. Gelecek, tehlikeli birşeydir yani. Ama başdöndürücülüğü de barizdir. Gelecek, bilinmeyen, yaşanılacak birçok olayı barındırır: nefis aşklar, mükemmel ihanetler, harikulade intikamlar, yarımtutku bacakarası valeler, kazalar, sürprizler, batan amiraller, çıkan kardinaller, hepsi, hepsi geleceğin gösterisine hazırlanmaktadır kuliste. The Show Must Go On'dur elbette. Öldürülmeyeceğinizin, tecavüze uğramayacağınızın garantisi güveninizin eseri midir? Hayatınızı bir bankaya yatırıp faiz alamayacağınıza göre, umut nedir, ümit nedir? Bunlar Zaaf Bey'le Kuruntu Hanım'dan olma çift yumurta ikizleri midir? Çift yumurta kafa yapar mı? Çift yumurtanın memlekete faydası var mıdır? Birinin sevgiyle kollarını açıp size doğru koşmasını ve sarılmasını sağlamak için o hafta yıldız falında hangi burçtan olmak gerekir? Âşık olmak için de bir yabancı dil ve en az iki yıl deneyim şartı aranır mı? Aranırsa bulunur mu? Şüphesiz The Show Must Go On'dur da insanın yaşama sevinci ile Leonardo Da Vinci arasında acaip önemli farklar ve halledilmesi farz müşküller tashak kebabı yapmaktadır. Böyle bir durumda kişinin terk edilmesi, yalnız bırakılması neticesinde ölüölüvermesini takiben cenazesinin Töhmet Töreni'yle kaldırılıp rafa konmasının ya da kaldırılıp bir tarafa sokulmasının hesabını kim ödeyecek, bahşişini kim bırakacaktır? Tamam, tamam The Show Must Go On'dur da bu, benim ne kadar iskimdedir? O gösteride bana giydirilen rolü acaba nereme değin benimsemişimdir? Evet, o günü onlar hakikaten görebilirler belki de. Çünkü onlar ne geçmişi yaşadılar, ne bugünü yaşıyorlar; onlar gelecek'i yaşamayı göze aldıklarından dolayı burada şimdilik yalnızca zaman harcamadan duruyorlar. Freddie Mercury dinliyorlar, AİDS olmayı bekliyorlar. Üzerlerinde tayyörler, ağır makyajlı, epilasyonlu bacaklarıyla kabilelerinin büyücüsünün vereceği karara hep birlikte uymaya kararlı görünüyorlar. Birbirlerine 'Günaydın' dememeye yemin bile ettiler. Ben şahidim.

(Haftanın önerilen evcil hayvanı: Bit)

küçük iskender

TUNCER ERDEM

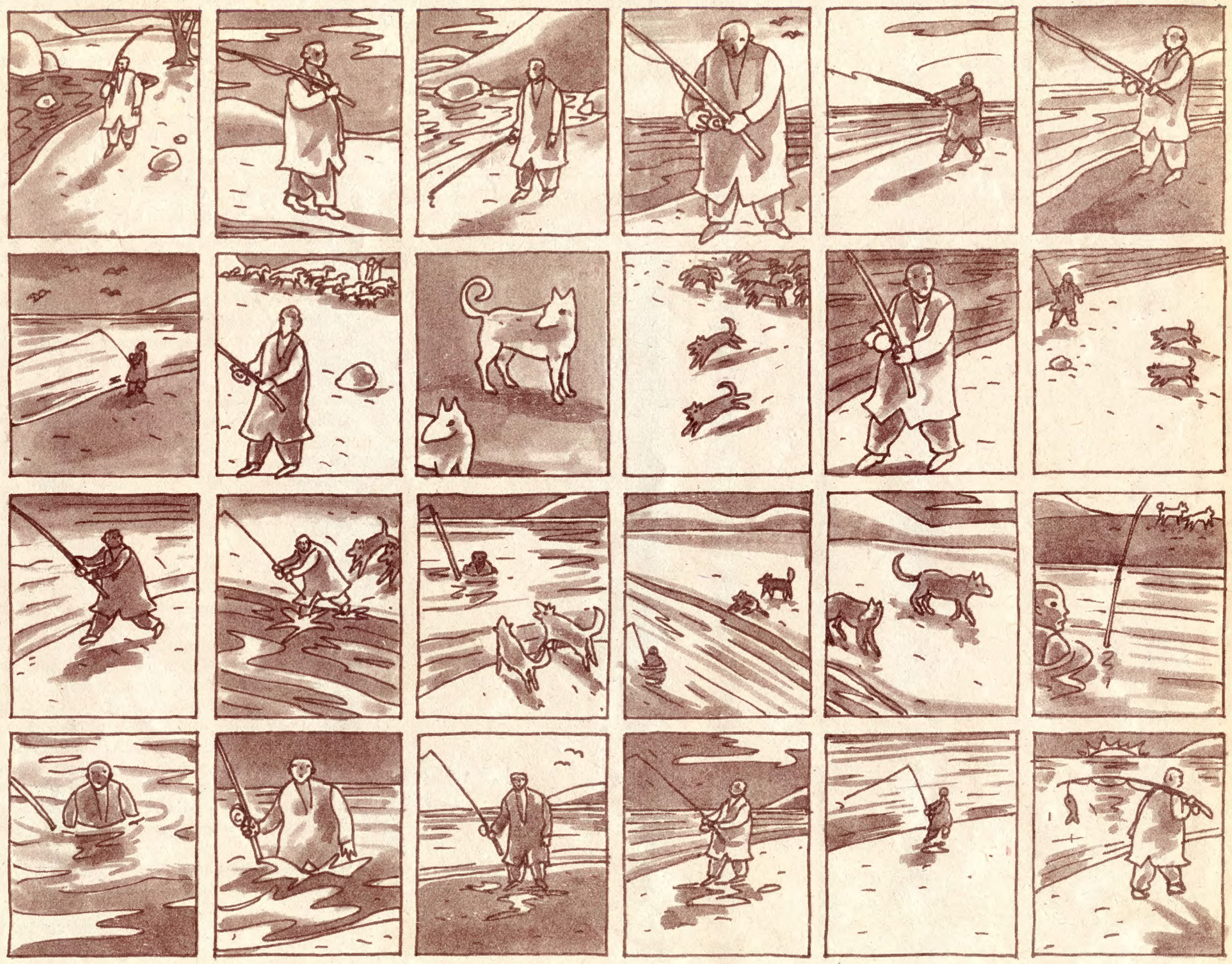

DERYA KUZULARI

DERYA SAYIN

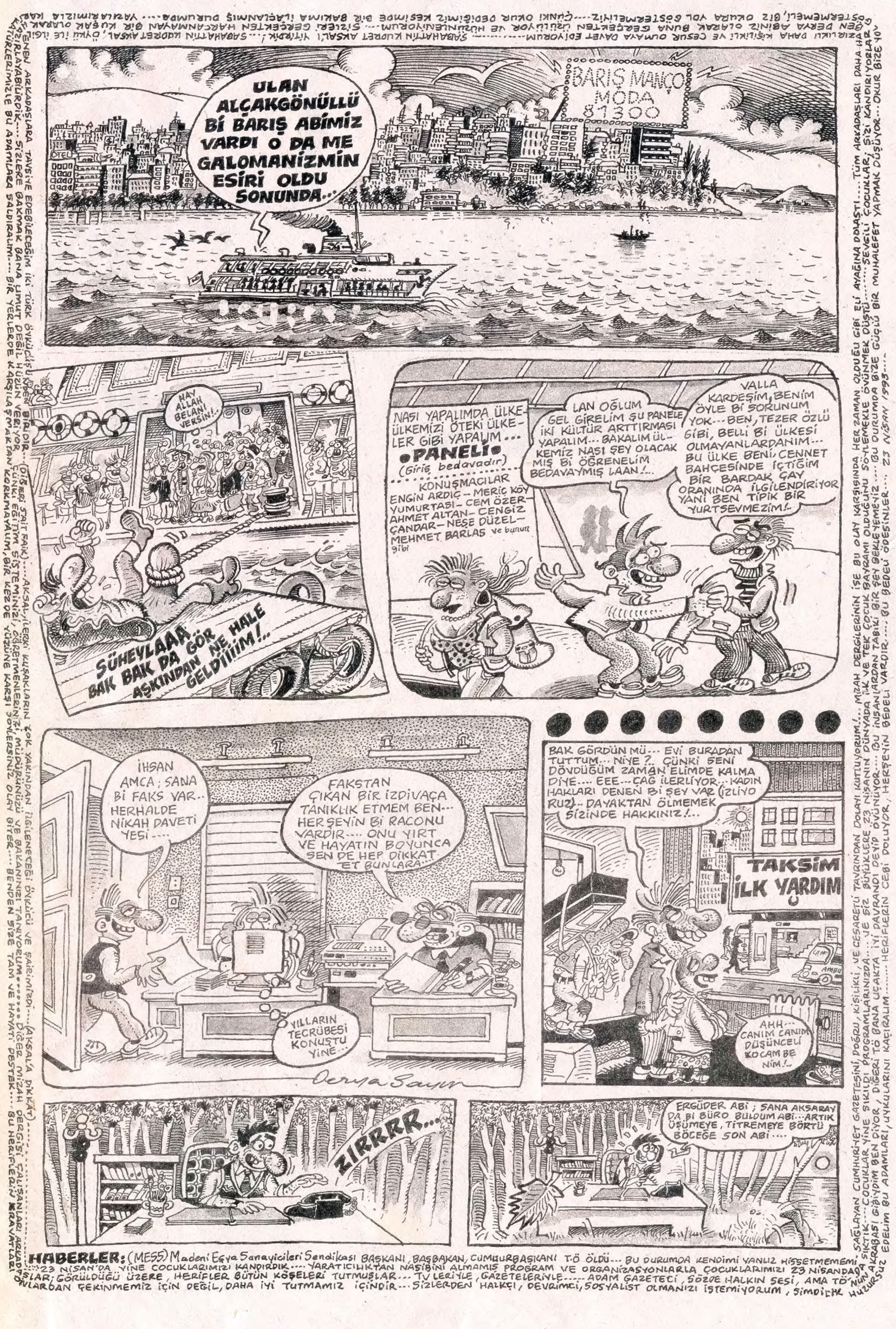

İMTİYAZ SAHİBİ
Kemal Kenan Ergen
GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Kemal Kenan Ergen
YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ
Tan Cemal Genç
EDİTÖRLER
Seyran Deniz
Lamia Karaali
YAYIN DANIŞMANLARI
Gani Müjde
Can Barslan
Metin Üstündağ
GRAFİK
Memed Erdener
KALİGRAFİ
Emine Uysal
ANKARA TEMSİLCİSİ
Alev Tümer
Tel 427 66 72
Faks 427 66 71
DELİLERİN G NOKTALARI NERELERİNDE
Kutsi (Kolyesinde), Selçuk (saklıyor), Hakan (Selçuk'ta), Ender (Kaybetti), Memed (Alman Hastanesine bağışladı), Cezmi (Hatırlamıyor), Gani (Parasız kaldığı bir dönemde aç kalıp yemiş), Alev (Çeyiz sandığında saklıyor), Can (Parasız kaldığı bir dönemde Gani yemiş), Metin (bir tek uyurken ortaya çıkıyor), K. İskender (başucunda), Tahsin (sünnetçi yanlışlıkla keşmiş), Derya (eski pantalonunun cebinde kalmış), Kem-Ken (heryerinde birkaç tane var), Lamia (düşürüp kırdı), Murat (Kem-Ken'den çalmaya kalktı), Çiğdem (arıyor), Emine (kişisel sergisinde satmış), Vedat (anneannesi ona bir tane örüyor), Soner (ailesi üzülmesin diye ona söylememiş), Resul (Erzincan depreminde kayboldu), Seyran (Resul'ünkini arıyor), Tuncer (G'leri söyleyemiyor, y noktası var), Tan Cemal (burun deliğinde, parmağı bu yüzden hep burnunda.
OFSET HAZIRLIK
Ağaçkakan Ltd.
BASKI
Ge-Pa Basım Sanayi ve Ticaret A. Ş.
DAĞITIM
Yaysat A. Ş.
YAZIŞMA ADRESİ
Klodfarer Caddesi Dostlukyurdu sokak Hacıbey Apartmanı No: 10 Daire: 5 Çemberlitaş 34410 İstanbul
Tel 5168284
Faks 5171527

BALON YAYINCILIK PRODÜKSİYON REKLAM VE TİCARET A.Ş.

KISA ŞARKI

lamia karaali

akşamüstü güneşinde öyle keskin ki ağaçların gölgesi
çoğalmış gibi bahçe

kazmıyorum toprağı bilmek için kökleri
çünkü gördüğüm zaten görmediğimin devamı

sonra işte ben de böyle gölgem gibi akacağım yere.